

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ל"א למסקנא

דף ל"א ע"א

א. בזמן שאדם מצער את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא יפה עשיתי שלא דרתי ביניהם, שאלמלי דרתי ביניהם ציערוני.

ב. העובר עבירה בסתר כאילו דוחק רגלי שכינה, שאומר אין המקום כאן.

ג. אסור לאדם שיהלך ארבע אמות בקומה זקופה, שנאמר מלא כל הארץ כבודו.. רב הונא בריה דרב יהושע לא הלך ארבע אמות בגילוי הראש, אמר שכינה למעלה מראשי.

ד. אם האב והאם אומרים לבן השקיני מים, יקדים את אביו, שהוא ואמו חייבים בכבודו. ואם נתגרשה, שניהם שוין.

ה. בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא אנכי ולא יהיה לך, אמרו אומות העולם לכבוד עצמו הוא דורש, כיון שאמר כבוד את אביך ואת אמך, חזרו והודו למאמרות הראשונות.

ו. שיעור החיוב בכיבוד אב ואם למדנו מדמא בן נתינה, שבקשו לו חכמים פרקמטיא בששים ריבוא שכר, או אבנים לאפוד בשישים רבוא, וי"א שמונים רבוא, והיה מפתח תחת מראשותיו של אביו, ולא ציערו. לשנה אחרת נתן הקדוש ברוך הוא שכרו שנולדה לו פרה אדומה בעדרו, וקנאוהו ממנו חכמי ישראל במעות שהפסיד בשביל כבוד אביו. ומה מי שאינו מצווה ועושה כך, מצווה ועושה על אחת כמה וכמה. פעם אחת היה לבוש סירקון של זהב והיה יושב בין גדולי רומי, ובאתה אמו וקרעתו ממנו וטפחה לו על ראשו, וירקה לו בפניו, ולא הכלימה.

ז. גדול מי שמצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה. ומכאן אמר רב יוסף שהיה סומא, כי מי שיאמר לו שאין הלכה כרבי יהודה האומר שסומא פטור מן המצוות,

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

יעשה יום טוב לתלמידים על שזכה להיות מצווה ועושה.

דף ל"א ע"ב

א. יש מאכיל לאביו פסיוני וטורדו מן העולם, שמראה לו צרות עין על סעודתו. ויש מטחינו בריחים, ומביאו לחיי העולם הבא, שמכבדו בדברים טובים ונחומים, ומראה לו צורך השעה שאין יכולין להתפרנס אלא ביגיעה זו.

ב. אמוראים היו מדקדקין במצות כיבוד אב ואם: (א) רבי אבהו העיד על בנו אבימי שקיים מצות כיבוד. פעם אחת ביקש ממנו מים ונמנס, כפף עצמו עם המים עד שיתעורר, ובזה הזמן סייעוהו מן השמים להבין מזמור בתהלים. (ב). רבי טרפון היה כופף עצמו לאמו שתעלה עליו בעליתה על המטה בירידתה, ואמרו לו חכמים שלא הגיע לחצי כיבוד. (ג) רב יוסף היה קם כשבאתה אמו, ואמר שעומד לכבוד השכינה. (ד) רבי יוחנן היה משבח את מי שלא ראה את אביו ואמו, שאי אפשר לקיים כבודם כל הצורך, ונענש עליהם. וכך היה אצלו ואצל אביו, שאביהם נפטר כשנתעברה אמו, ואמם נפטרה בלידתו.

ג. מי שאביו ואמו מכבדין אותו ומוזגין לו את הכוס, יקבל מאמו ולא מאביו, לפי שהוא בן תורה וחלשה דעתו.

ד. צריך לכבד את האב בחייו ובמותו, בחייו כיצד? אם מכיר באנשי המקום שמכבדים את אביו ויקבלו דברים שיאמר בשמו, אל יתלה הכבוד בעצמו גם אם יודע שיכבדוהו כאביו, רק יתלה הכבוד באביו, שיאמר מהרוני בשביל אבא ולא בשביל עצמי. במותו כיצד? היה אומר דבר שמועה מפיו, לא יאמר כך אמר אבא, אלא "כך אמר אבא מרי הריני כפרת משכבו". ולאחר י"ב חודש יאמר "זכרונו לברכה לחיי העולם הבא".

ה. חכם הדורש דרשה ברבים, ולוחש לתורגמן והוא משמיע, ובא לומר דבר הלכה שאמר אביו או רבו, לוחש לתורגמן כך אמר אבא מורי או רבי ומורי, והמתורגמן מזכירו בשמו.

אומד יקרי!

דוח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il